

Био једном РТБ Бор, симбол Бора и Србије. Гигант за који су наши преци, у оба светска рата, животе давали како би га сачували. И у миру се мучило и учило, од првог проналазка руде 1903. Године, преко Француског друштва борских рудника, првих петолетки, седамдесетих и осамдесетих „златних година“ до НАТО бомбардовања 1999. године и грчевите борбе за опстанак свих претходних година. У обнови и изградњи земље после 1945. године Бор је подизао бившу Југославију, од Ћевђелије до Триглава.

Протеклих месеци Бор је био ударна тема. Мало због добијања статуса града одузетог 1947. године, више због променевласништва, стратешког партнера и једноставно-продаје. Да ли је брзо се наметнуло питање, добијање статуса града „компензација“ за приватизацију РТБ Бор?

Пођимо редом. РТБ Бор био је најјачи адут власти у свим изборним кампањама од 2010. године и својеврстан резервоар за финансирање СНС, како у Бору тако и шире. Сви ресурси фирме су коришћени за добијање избора. На пример, радници су „добровољно“ развожени на митинге СНС диљем Србије, организовани многобројни „бесплатни“ ручкови за хиљаде активиста и пензионера, концерти, разни програми, дељена разноврсна помоћ, запошљавало се, дружило, рекламирало...

У свакој изборној кампањи је власт Александра Вучића тврдила да се за РТБ Бор, од кога зависи цела Тимочка крајина, тражи стратешки партнер, с тим што ће фирма остати у већинском власништву државе Србије. То обећање створило је опуштеност и замор код грађана који су, између честих изборних кампања, бомбардовани изјавама да је РТБ Бор „камен око врата ове Владе и Србије и да му без стратешког партнера нема спаса. Понављало се да ће без стратешког партнера фирма производити губитке...

Био једном један (српски) Бор!

Пише: Драган Марковић

субота, 29 септембар 2018 20:58

